

[Forsvarsministeren.]

sige, at vi skal have et Forsvar, kan vi heller ikke bruge dit Forslag, for saa er det for lidt.

Det vilde være vidunderligt at faa en saadan Folkeafstemning, at vort Forslag, hvad enten man stemte for det ene eller for det andet, vilde være forkastet. Jeg indrømmer, det vilde være genialt, men man maa dog vide i Forvejen, hvad Konsekvensen bliver. Den Venstremænd, jeg talte med, mente, det maatte blive Konsekvensen. Det har jeg hørt af mange Venstremænd; det var ikke noget originalt, han dør fremsatte.

Nu har der været stor Glæde i visse Kredse over det Frafald af tidligere Tilhængere, der har fundet Sted indenfor de to Partier, der danner Regeringen. Sidste Valgdag gik vi til Valg med Militærspørgsmaalet i Forgrunden, men det er jo muligt — det kan man ikke se —, at der findes Socialdemokrater — jeg har ikke truffet paa dem —, der er Modstandere af Afrustning, men som af andre Grunde har stemt socialdemokratisk.

Nu vel, saa tager vi en Folkeafstemning! Hvis Venstre er lige saa sikker paa sine Folk, som vi er paa vore, kan de ikke risikere saa farlig meget ved det. Jeg synes, at den Ordning, vi har, er ikke noget, de kan være stolte af, og derfor anbefaler jeg, at man i det mindste faar Forslaget ud til en Folkeafstemning.

Men Venstre har en Styrke. Den afgaaede Forsvarsminister sagde sidste Vinter: Udenom Venstre kommer I ikke i denne Sag. Han sagde det flot henkastet, og jeg erkender, at i Dag kommer vi ikke udenom Venstre, medmindre det vidunderlige skulde ske, at vi naaede til Enighed med de Konservativer, hvilket jeg anser for at ligge noget udenfor det tænkelige.

Der er een Ting, som de to Parter har Magten til i Landstinget, det er at hindre Forslaget i at komme ud til Folkeafstemning. Men de har ogsaa en Svaghed. Det er jo ellers Konservatismens Styrke at kunne holde paa det bestaaende, men det kan de Herrer ikke her; thi de maa erindre, at med en Nybygningskonto paa 1 850 000 Kr. smuldrer den danske Flaade væk og bliver ringere og ringere Aar for Aar.

Man kan altsaa ikke holde paa det bestaaende, hvad Materiellet angaar. Man kan holde paa det bestaaende med Hensyn til Bevillingen til Nybygninger til Flaaden. Der er en eller anden, der har fremsat den Tanke, at hvis Socialdemo-

kraterne vilde være lovlydige, maatte vi forhøje Beløbet 1 850 000 Kr. til Flaadens Nybygninger. Det var ikke et Medlem af denne Sal, der eringen her, der vil komme og forlange, at en socialdemokratisk Minister skal forhøje Flaadens Nybygningskonto, den, som vi arvede fra Forgængerne, den, som blev vedtaget af en Rigsdag, hvor Højre og Venstre raadede og fuldkommen bestemte for Forsvaret, hvad de vilde, og hvor de Konservative i Fjor stemte for 1 850 000 Kr., skønt de vidste, at der skulde bruges 8 Mill. Kr.

Styrken bliver min. Jeg kan holde paa det bestaaende i Kraft af hele den vidunderlige Maade, hvorpaa Modparten har tilrettelagt denne Sag for os. De har tilrettelagt den paa en saadan Maade, at jeg er sikker paa, at Vælgerne ude i Landet vil sige: Aldrig har vi set de afgaaende tilrettelægge for Efterfølgerne en politisk Situation saa fuldkommen ligetil som denne. De kan ikke en Gang holde paa det bestaaende, fordi det forsvinder i Kraft af det, de har overladt til os, og de giver os Lejlighed til at tale med Vælgerne paa dette Grundlag.

Jeg har endnu at sige, at med Hensyn til Flaadens Vedligeholdelse har Venstre baaret sig ad ligesom med Hensyn til Nybygningerne. De har bevilget alt for lidt til den Flaade, som de omtalte i saa høje Toner. De er kommet med fuldkommen utilstrækkelige Beløb, og der er kun Rester tilbage af denne Flaade i Dag. Jeg har anmodet om at faa meddelt, hvad der vil udkræves, hvis denne Flaade skal være fuldkommen forsvarlig vedligeholdt.

Der vil udkræves en Bevilling, een Gang for alle paa 3 Mill. Kr., for at de Skibe, vi har tilbage, kan være i fuldkommen forsvarlig Stand. Jeg ser, der rystes paa Hovedet, men det er Oplysninger, jeg har fra Marinen, det kan være, der er andre, der ved bedre Besked. Samtidig har jeg faaet at vide, at der indtil videre skulde opføres et Beløb paa 2 Mill. Kr. til Vedligeholdelse af Flaaden, naar de 3 Millioner var brugt.

Men her er en Fordel for dem, der prøver paa at holde paa det bestaaende. Hvis vi ikke bevilger de 3 Mill. Kr., men bliver ved de 1 870 000 Kr., som vi har i Dag, vil dette Beløb efterhaanden blive rigeligt og rundeligt, for efterhaanden vil Flaaden reduceres til et saadant Minimum, at man neppe en Gang vil have Brug for de 1 870 000 Kr. til de faa Rester, der bliver tilbage af brugelige Skibe, hvis vi skal fastholde Ordningen af 1922.